

Εισαγωγή στην Εκπαιδευτική Έρευνα

Τα έξι στάδια της έρευνας κατά Creswell

- 1 Διατύπωση του ερευνητικού προβλήματος
- 2 Επισκόπηση της βιβλιογραφίας
- 3 Εξειδίκευση των σκοπών της έρευνας
- 4 Συλλογή δεδομένων
- 5 Ανάλυση και ερμηνεία των δεδομένων
- 6 Κοινοποίηση και αξιολόγηση της έρευνας

Η ποσοτική έρευνα και τα 6 στάδια του Creswell

Διατύπωση του ερευνητικού προβλήματος
με σκοπό την εξήγηση, την γενίκευση, τον χειρισμό των μεταβλητών

Επισκόπηση της βιβλιογραφίας
στην αρχή της έρευνας

Εξειδίκευση των σκοπών της έρευνας
με ειδικά και στοχευμένα ερωτήματα

Συλλογή δεδομένων
με εργαλεία συλλογής όπως ερωτηματολόγια και τεστ

Ανάλυση και ερμηνεία των δεδομένων
με στατιστικές μεθόδους (περιγραφή, έλεγχος υποθέσεων, μοντέλα της πραγματικότητας)

Κοινοποίηση και αξιολόγηση της έρευνας
με αντικειμενικότητα και αξιοπιστία

Η **ποιοτική** έρευνα και τα 6 στάδια του Creswell

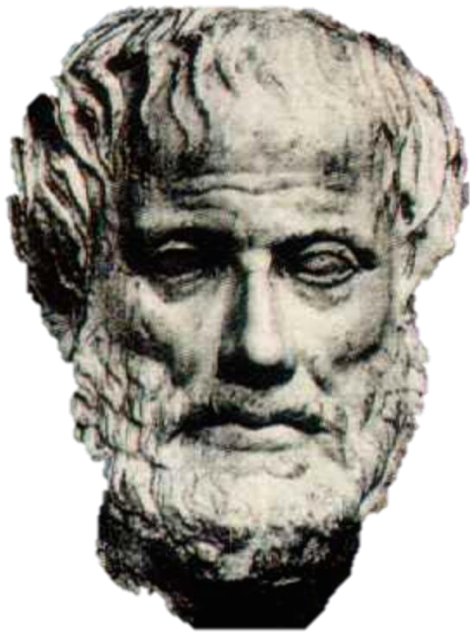
Διατύπωση του ερευνητικού προβλήματος
με σκοπό την βαθύτερη κατανόηση ενός φαινομένου
Επισκόπηση της βιβλιογραφίας
απλώς για την ανάγκη κατανόησης του φαινομένου
Εξειδίκευση των σκοπών της έρευνας
γενικότερα ερωτήματα
Συλλογή δεδομένων
πρωτόκολλα συνεντεύξεων ή παρατηρήσεων
Ανάλυση και ερμηνεία των δεδομένων
φωτογραφίες, κείμενα
Κοινοποίηση και αξιολόγηση της έρευνας
με αναστοχασμό

Ομοιότητες και διαφορές μεταξύ ποσοτικών και ποιοτικών μεθοδολογιών

Creswell συγκρίνει την ποιοτική και την ποσοτική έρευνα με βάση τα έξι βήματα της διεξαγωγής της καθεμίας και γράφει ότι δεν θα πρέπει να βλέπουμε τους δύο αυτούς τύπους ως σημεία σε μια διχοτομία αλλά ως σημεία σε ένα συνεχές. Προτείνει τρία σημεία απόφασης για την επιλογή ποσοτικής ή ποιοτικής έρευνας: (α) το ερευνητικό πρόβλημα, (β) το αναγνωστικό κοινό και (γ) την προσωπική ερευνητική ταυτότητα

Πώς τελικά θα κάνει ο εκπαιδευτικός-ερευνητής το «δεοντολογικά ορθό»; Για να ξεφύγουν από τέτοιου είδους δεοντολογικές συγκρούσεις, κάποιοι έχουν τονίσει την ανάγκη να υπάρξει κάποιου είδους συμφωνία μεταξύ των ομότεχνων σε συγκεκριμένους κανόνες δεοντολογίας. Έτσι έχουμε «κώδικες δεοντολογίας» στην εκπαιδευτική, κοινωνική και ψυχολογική έρευνα γενικότερα (Wellington, 2000). Αυτοί οι κώδικες αποτυπώνονται με πολλούς τρόπους. Για παράδειγμα, η Αμερικάνικη Ψυχολογική Εταιρεία (APA) έχει εκδόσει βιβλία σχετικά με τη δεοντολογία ψυχολογικής έρευνας (Hill, 2011· Sales & Folkman, 2000· Meltzoff, 1997). Κώδικες δεοντολογίας υπάρχουν δημοσιευμένοι και για την εκπαιδευτική έρευνα και μάλιστα αρκετά πρόσφατα από τους Martyn Hammersley και Anna Traianou (2012). Εντούτοις, όπως φαίνεται σε παλαιότερη εργασία των Howe και Moses (1999) τα ηθικά ζητήματα είναι πολύ σύνθετα και οι τυποποιημένοι δεοντολογικοί κανόνες δεν αποτελούν λύση. Οι τυποποιημένοι κώδικες δεοντολογίας δίνουν, βέβαια, κάποιες γενικές κατευθύνσεις στους ερευνητές, αλλά, όπως είδαμε πιο πάνω, η απλή «υπακοή» σε κατευθύνσεις και οδηγίες δεν σημαίνει ότι ερευνητές σταματούν να αναστοχάζονται τα ηθικά και δεοντολογικά διλήμματα της έρευνάς τους.

Cohen, Manion, Morrison

Αριστοτέλης και
απαγωγική σκέψη

Francis Bacon

Επαγωγική σκέψη

Οι Cohen, Manion
και Morrison δεν
την δέχονται ως
έρευνα

Θετικισμός και μεταθετικισμός

Απόρριψη της Μεταφυσικής

Σκοπός της επιστήμης η μελέτη των φαινομένων όπως αυτά είναι

Πίστη στον εμπειρισμό

Η επιστημονική μέθοδος είναι ένα σύνολο τεχνικών για την διερεύνηση των φαινομένων, την συσσώρευση νέας γνώσης ή την βελτίωση και ολοκλήρωση της προηγούμενης γνώσης. Για να θεωρηθεί «επιστημονική» μια μέθοδος βασίζεται συνήθως σε εμπειρικά και μετρήσιμα στοιχεία, τα οποία υπόκεινται σε βασικές αρχές λογικής. Η «επιστημονική» μέθοδος κυριαρχεί από τον 17 αιώνα και ένθεν και τα χαρακτηριστικά της είναι η συστηματική παρατήρηση, η μέτρηση, το πείραμα, ο έλεγχος υποθέσεων και η κατασκευή μοντέλων για την πραγματικότητα.

Χαρακτηριστικά της επιστημονικής μεθόδου

Έχει ως βάση εμπειρικά δεδομένα

Έχει ως σκοπό την αύξηση της υπάρχουσας γνώσης

Είναι συστηματική

Περιγράφει, ελέγχει υποθέσεις, κατασκευάζει μοντέλα της πραγματικότητας

Υπόκειται στον έλεγχο της επιστημονικής κοινότητας

Instantias Crucis

Ανάμεσα στις προνομιακές περιστάσεις θα βάλω στην δέκατη τέταρτη θέση και τις περιστάσεις με τα Σημάδια, δανειζόμενος την έκφραση από τα σημάδια στα σταυροδρόμια που μας δείχνουν τις διάφορες διευθύνσεις. Αυτά τις περιστάσεις τις ονομάζω Αποφασιστικές και Κρίσιμες και σε μερικές περιπτώσεις, Προφητικές και Επιβλητικές. Τις εξηγώ λοιπόν ως εξής: Όταν στην αναζήτηση κάθε φύσης, η κατανόηση είναι τόσο αμφίρροπη ώστε να είναι αβέβαιη για το ποια από τις δύο ή και περισσότερες φύσεις είναι οι αιτίες της υπό διερεύνηση φύσης, με βάση τη συχνή και συνηθισμένη σύμπτωση πολλών φύσεων, τότε τα Σημάδια μας δείχνουν ότι η ένωση μιας από τις φύσεις με την υπό έρευνα φύση είναι βέβαιη και σταθερή, ενώ η ένωση της υπό έρευνα φύσης με τις άλλες είναι ποικίλη και ξέχωρη· έτσι τίθεται το ερώτημα και η πρώτη φύση αναγνωρίζεται ως αίτιο ενώ η άλλες φύσεις απορρίπτονται και εγκαταλείπονται. Οι στιγμές με τα Σημάδια διαθέτουν πολύ μεγάλο φως και έχουν πολύ μεγάλο κύρος και η πορεία της αναζήτησης πολλές φορές τελειώνει και ολοκληρώνεται με αυτές τις στιγμές. Πολλές φορές τα Σημάδια αυτά μάς συναντούν αναπάντεχα ανάμεσα στα άλλα που ήδη έχουμε λάβει υπόψη, αλλά τις περισσότερες φορές τα Σημάδια είναι νέα και είναι προσχεδιασμένα, εφαρμοσμένα και ανακαλυμμένα με διακαή και ενεργή φιλοπονία.

Φράνσις Μπέικον, Νέο Όργανο, Βιβλίο Δεύτερο, "Αφορισμοί", Ενότητα XXXVI.

Μετάφραση από Sir Francis Bacon, *Novum Organum*, by Lord Bacon, Ed. by Joseph Devey, M.A. (New York: P.F. Collier, 1902).

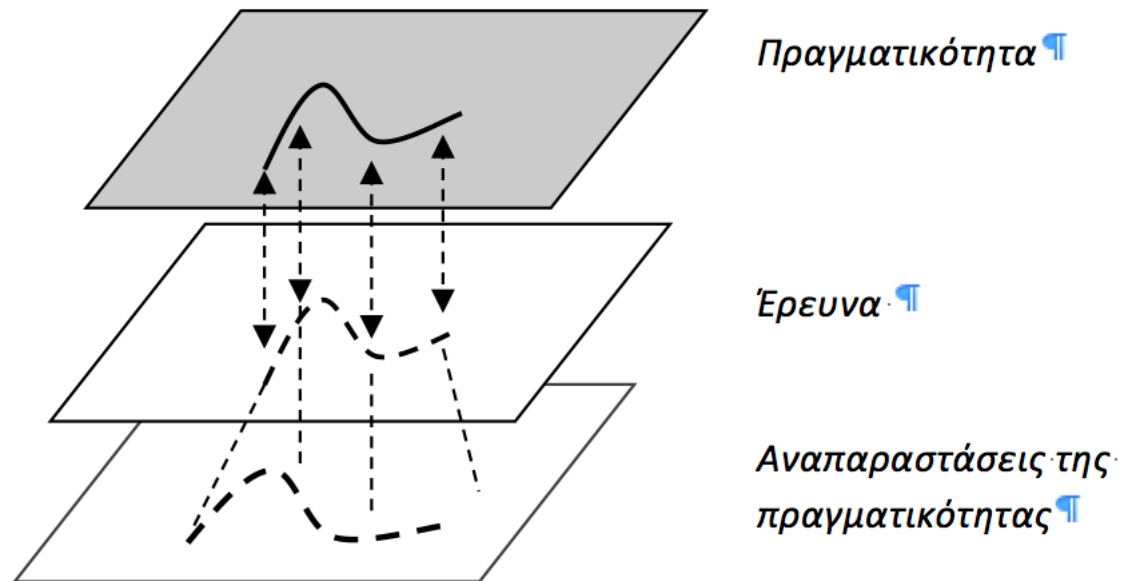
Διαθέσιμο στο <<http://oll.libertyfund.org/title/1432>>

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά της έρευνας ως μορφής γνώσης για τους ανθρώπους; Πώς διαφοροποιείται από άλλες πηγές από τις οποίες οι άνθρωποι μαθαίνουν ή δημιουργούν γνώσεις;

Η συστηματικότητα, η συλλογή και επεξεργασία δεδομένων, η επαγωγικο-απαγωγική σκέψη, ο αναστοχασμός.

Ποια είναι η σχέση μεταξύ έρευνας και γνώσης, πρακτικής και πολιτικής;

Γνώσεις είναι οι συνειδητά προσεγγίσιμες θεωρητικές κατασκευές ή αλλιώς οι συνειδητά προσεγγίσιμες αναπαραστάσεις της πραγματικότητας. Με την έρευνα χαρτογραφούμε γνώσεις.

Ποιος είναι ο ρόλος της επιστημονικής κοινότητας στην ανάπτυξη της επιστήμης; Αναφερθείτε ειδικά στον ρόλο της κατά την πορεία δημοσίευσης ενός επιστημονικού άρθρου.

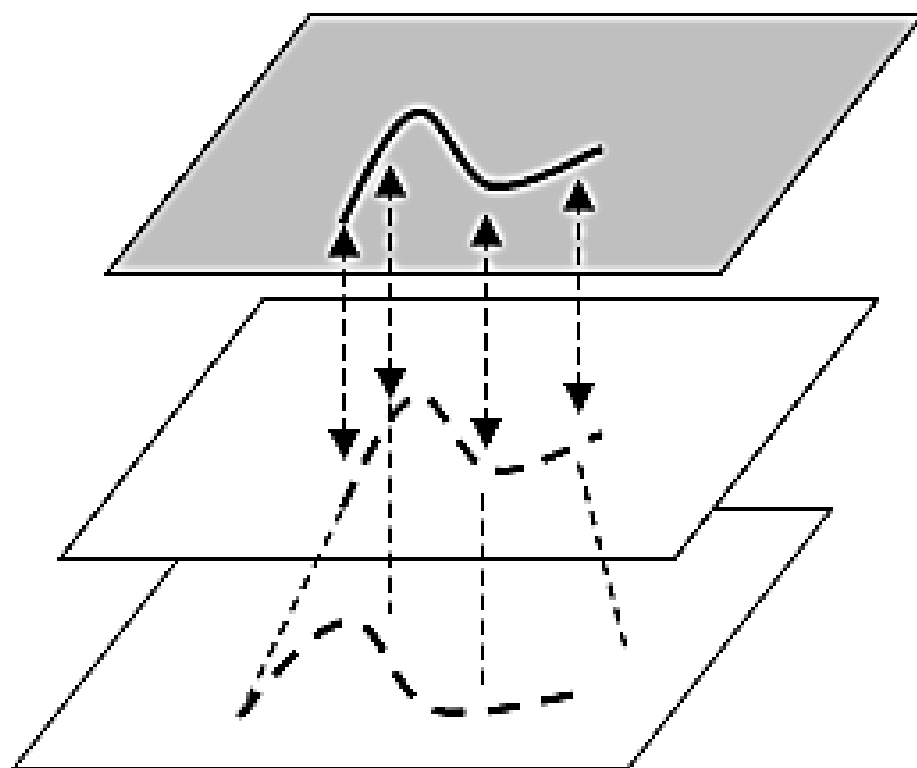
Η επιστημονική κοινότητα, δηλαδή οι ομότεχνοι, είναι αυτοί που αξιολογούν την εγκυρότητα και την ποιότητα μιας επιστημονικής δουλειάς. Αφού έρευνα είναι κάθε συστηματική αναζήτηση που κοινοποιείται, η διαδικασία κρίσης μιας επιστημονικής εργασίας, η δημοσίευσή της σε κάποιο έγκυρο επιστημονικό περιοδικό με την διαδικασία των κριτών εξασφαλίζει την ανάπτυξη της ίδια της επιστήμης.

American Educational
Research Association

Σχολιάστε την έκφραση ότι η έρευνα είναι η αντικειμενική αναζήτηση της αλήθειας.

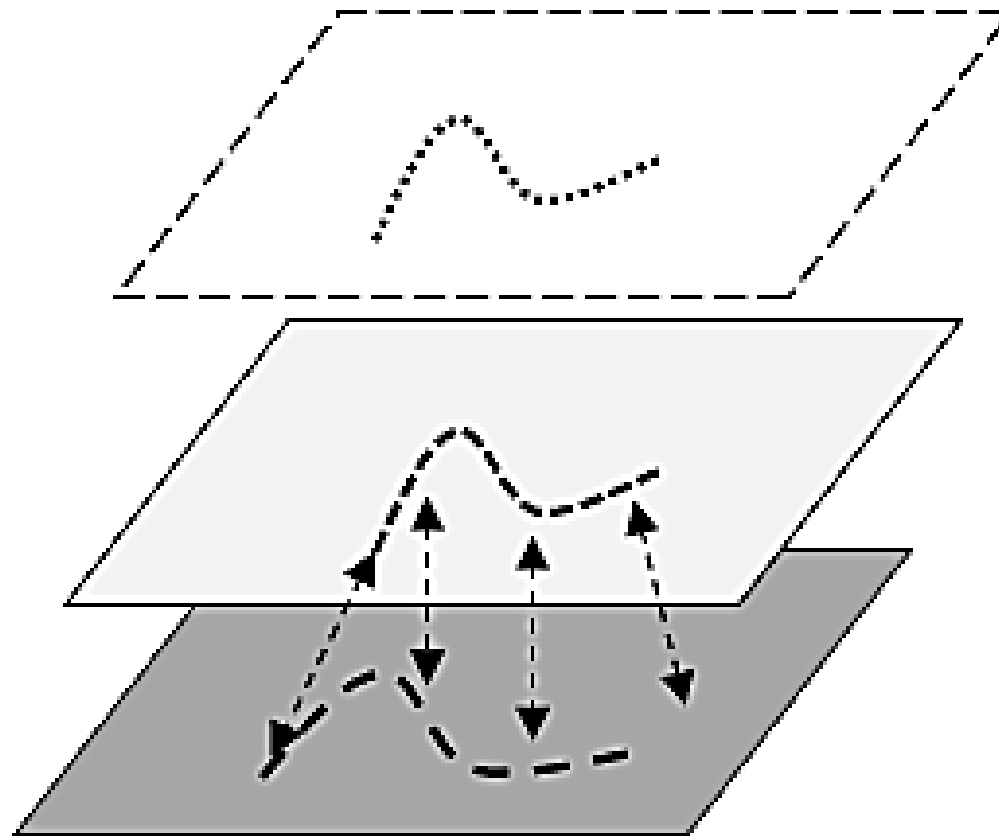
Αν θεωρήσουμε την αλήθεια ως αντανάκλαση μιας αντικειμενικής πραγματικότητας που είναι έξω από εμάς τότε η παραπάνω πρόταση ισχύει. Αν θεωρήσουμε ότι η πραγματικότητα κατασκευάζεται από τους ανθρώπους, τότε θεωρούμε ότι διαφορετικές ομάδες ανθρώπων έχουν διαφορετική θέαση της πραγματικότητας και συνεπώς διαφορετικές αλήθειες.

Πραγματικότητα ¶

Έρευνα· ¶

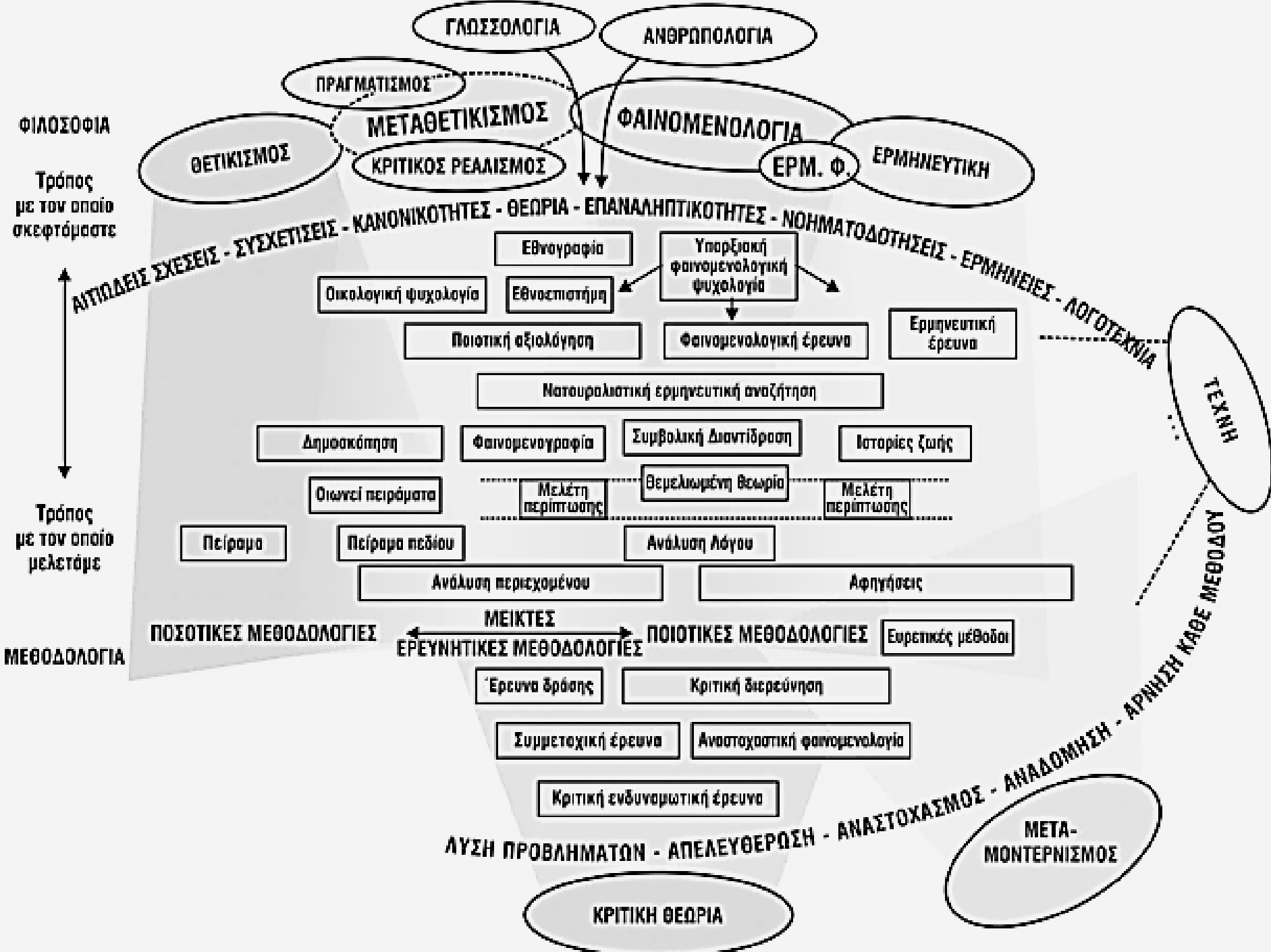
Αναπαραστάσεις της
πραγματικότητας ¶

Πραγματικότητα ¶

Έρευνα ¶

Αναπαραστάσεις της
πραγματικότητας ¶

	Θετικισμός	Εναλλακτικές θεωρίες
Οντολογία	«Πραγματική» πραγματικότητα, πιθανολογικά προσεγγίσιμη.	Η πραγματικότητα στο ιστορικό και κοινωνικό της πλαίσιο «κατασκευάζεται» από κοινωνικές, πολιτικές, πολιτιστικές οικονομικές, εθνικές και σεξιστικές αξίες, ενώ αποκρυσταλλώνεται σταδιακά σε τόπο και σε χρόνο.
Επιστημολογία	Δυαδική και αντικειμενική πραγματικότητα. Τα ευρήματα είναι αληθινά.	Συναλλακτική και υποκειμενική πραγματικότητα: οι αξίες των ερευνητών επηρεάζουν τα ευρήματα.
Μεθοδολογία	Πειράματα, συσχεσιακές έρευνες, επαλήθευση ερευνητικών υποθέσεων και γενικά ποσοτικές μέθοδοι.	Διαλογική και διαλεκτική. Ποσοτικές και ποιοτικές μέθοδοι.

ΤΕΛΙΚΑ, ΣΕ ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΑΦΟΡΕΣ;

Όλα τα ακαδημαϊκά κείμενα (συμπεριλαμβανομένων των διπλωματικών εργασιών, των γραπτών εργασιών, των διδακτορικών, των άρθρων σε επιστημονικά περιοδικά και των εισηγήσεων σε συνέδρια, πόσο μάλλον των εκπαιδευτικών υλικών πάσης φύσεως) πρέπει να περιέχουν παραπομπές εντός του κειμένου και μία λίστα αναφορών στο τέλος, όπου θα αναφέρονται οι **πηγές** των πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν για τη συγγραφή του κειμένου.

Οι αναφορές είναι σημαντικές προκειμένου:

- να αποφεύγεται η λογοκλοπή,
- να είναι σε θέση ο αναγνώστης να επιβεβαιώνει τις παραπομπές και τις αντίστοιχες πληροφορίες που δόθηκαν εντός του κειμένου,
- να είναι σε θέση ο αναγνώστης να εντοπίζει την πηγή μόνος του, ώστε να τη μελετήσει διεξοδικότερα, εφόσον το επιθυμεί.

Να θυμάστε ως γενικό κανόνα ότι χρησιμοποιούμε ως παραπομπές κι αναφορές μόνο ό,τι εμείς έχουμε μελετήσει, δηλαδή, την πηγή από όπου αντλήσαμε άμεσα την όποια πληροφορία.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ:

Πάντοτε προσπαθείτε να εντοπίζετε την αρχική πηγή, πριν καταλήξετε στη χρήση της δευτερεύουσας. Αν όμως αυτό δεν είναι εφικτό, τότε θα πρέπει να δηλώνετε στην παραπομπή σας και τη δευτερεύουσα πηγή από όπου αντλήσατε μία πληροφορία.

Για παράδειγμα:

Κατά τους Nolze & Caverlin (1997, όπ. αναφ. στο Ανδρεαδάκης & Βάμβουκας, 2005)

Σε αυτή την περίπτωση, η τελική αναφορά θα γίνει στη δευτερεύουσα πηγή, που για το παράδειγμά μας έχει ως εξής:

Ανδρεαδάκης, Ν. & Βάμβουκας, Μ. (2005). *Οδηγός γ α την εκπόνηση κα τη σύνταξη ερευνητ κής εργασ ας: σεμ ναρ ακής, δ πλωματ κής, πτυχ ακής*. Αθήνα: Ατραπός.

Βιβλίο με δύο και περισσότερους συγγραφείς

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

(Cengel & Boles, 1994) ή

Έρευνα των Cengel και Boles (1994) έδειξε όπ...

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Αν οι συγγραφείς είναι περισσότεροι των δύο, μεταξύ των δύο τελευταίων συγγραφέων χρησιμοποιούμε το σύμβολο '&'. Στην παραπομπή, από τη δεύτερη φορά που θα παραπέμψουμε στην ίδια πηγή γράφουμε μόνο τον πρώτο συγγραφέα και στη συνέχεια τη συντομογραφία 'κ.α.' (ή et al. για ξενόγλωσσο κείμενο). Για παράδειγμα, (Ανδρέου κ.α., 2006).

ΑΝΑΦΟΡΑ

Βασική μορφή:

Επίθετο, Α. & Επίθετο, Β. (Έτος). Τίτλος Βιβλίου. Τόπος Έκδοσης: Εκδότης.

Για παράδειγμα:

Cengel, Y.A. & Boles, M.A. (1994). *Thermodynamics: an engineering approach*. London: McGraw Hill.

Ανδρέου, Κ., Βέρτης, Ν. & Γαλανός, Α. (2006). *Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές στη σχολική τάξη*. Πάτρα: Πιεστήριο.

11

Κεφάλαιο από βιβλίο με επιμέλεια

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

(Keegan, 2001) ή

Ο προβληματισμός που θέτει ο Keegan (2001) συμφωνεί με...

ΑΝΑΦΟΡΑ

Βασική μορφή:

Επίθετο, Α. (Έτος). Τίτλος Κεφαλαίου. Στο Β. Επίθετο (Ετημ.), Τίτλος βιβλίου (σελίδες κεφαλαίου). Τόπος Έκδοσης: Εκδότης.

Για παράδειγμα:

Keegan, D. (2001). Η ευρωπαϊκή πανεπιστημιακή εξ αποστάσεως εκπαίδευση στην αυγή της τρίτης χιλιετίας. Στο Α. Λιοναράκης (Ετημ.), *Απόψεις και Προβληματισμοί για την Ανοικτή και εξ Αποστάσεως Εκπαίδευση* (σσ. 15-31). Αθήνα: Προπομπός.

Charmaz, K. (2000). Grounded Theory: Objectivist and Constructivist Methods. In N. Denzin & Y. Lincoln (Eds.), *Handbook of Qualitative Research, 2nd Edition* (pp. 509-535). Thousand Oaks, CA: Sage.

12

Κόμμα

Συγκεκριμένος αριθμός σελίδων του κεφαλαίου (από... έως...) στο συνολικό βιβλίο.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

(Φιλίππου, 2004)

ΑΝΑΦΟΡΑ

Βασική μορφή:

Επίθετο, Α. (Έτος). Τίτλος λήμματος. Στο Α. Επιμελητής (Επιμ.), *Τίτλος Εγκυκλοπαίδειας /Λεξικού* (Τόμος 1, αριθμός σελίδων). Τόπος Έκδοσης: Εκδότης.

Για παράδειγμα:

Φιλίππου, Η. (2004). Ελλάς: Πολιτική γεωγραφία. Στο Χ. Παναγιώτου & Μ. Κακογιάννη (Επιμ.), *Εγκυκλοπαίδεια της Σύγχρονης Ευρώπης* (Τόμος 4, σσ. 221-242). Πάτρα: Πιεστήριο.

Hernandez, J. & Squires, R. (1999). House plants. In T. Zollinger (Ed.), *The encyclopedia of botany* (Vol. 7, pp. 45-75). New York: Macmillan.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

(Πανακάκος, προσωπική επικοινωνία, Αύγουστος 12, 2011)

ΑΝΑΦΟΡΑ

Στις τελικές βιβλιογραφικές αναφορές, δεν μπορεί να συμπεριληφθεί η ηλεκτρονική αλληλογραφία, διότι η πληροφορία αυτή δεν μπορεί να ανακτηθεί από άλλους ερευνητές.

Το ίδιο ισχύει για τηλεφωνικές συνομιλίες, προσωπικά γράμματα κλπ.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΗ

(OLPC Peru/Arahuay, 2011)

ΑΝΑΦΟΡΑ

Βασική μορφή:

Όνομα Wiki (Έτος). Έτος. Ανακτήθηκε Μήνα ημερομηνία, έτος από το Wiki URL

Για παράδειγμα:

OLPC Greece. (χ.χ.). Ανακτήθηκε 29 Απριλίου, 2011, από το OLPC Wiki: http://wiki.laptop.org/go/OLPC_Greece

Σημαίνει «χωρίς χρονολογία». Εναλλακτικά μπορεί να γραφτεί κι ως «χ.ε.», δηλαδή, «χωρίς έτος», ενώ σε ξενόγλωσσα κείμενα γράφεται ως «n.d.», δηλαδή, «no date».

Να σημειωθεί ότι το ΔΡΑ προειδοποιεί τους συγγραφείς ότι τα wikis (όπως π.χ. το Wikipedia) δεν μπορούν να εγγυηθούν για την αξιοπιστία κι εγκυρότητα των δεδομένων τους.

Σε μια διερεύνηση των δυνατοτήτων και των ορίων μείξης ποσοτικών και ποιοτικών μεθοδολογιών στην κοινωνική, ψυχολογική και εκπαιδευτική έρευνα ο Μάριος Πουρκός (2014), Καθηγητής του Πανεπιστημίου Κρήτης, γράφει ότι η σχέση μεταξύ ποσοτικών και ποιοτικών μεθόδων μπορεί να είναι σχέση ασυμβατότητας, συμβατότητας, συμπληρωματικότητας, κυριαρχικότητας, πολλαπλότητας, διαλεκτικότητας.

Πουρκός, Μ. (2014). Εισαγωγή-το ζήτημα της μείξης των μεθοδολογιών/μεθόδων στην κοινωνική, ψυχολογική και εκπαιδευτική έρευνα: θεωρητική και ιστορική οριοθέτηση του πεδίου. Στο Μ. Πουρκός (Επιμ.), *Δυνατότητες και ορια μίξης των μεθοδολογιών στην κοινωνική, ψυχολογική και εκπαιδευτική έρευνα* (σελ. 39–132). Αθήνα: Εκδοτικός Όμιλος Ίων.

Σύμφωνα με τον Walsh (1999) ο αναστοχασμός του ερευνητή δεν είναι πάντα η λύση για μεταφερσιμότητα και αξιακή ουδετερότητα, αφού το να προειδοποιεί κανείς τους αναγνώστες για τις ιδεολογικές του αφετηρίες είναι μεν καλό, αλλά δεν κάνει αυτομάτως την έρευνα «αντικειμενική», αξιολογικώς ουδέτερη και έγκυρη.

Μια άλλη λύση για την προσέγγιση της αξιολογικής ουδετερότητας στην έρευνα θα ήταν η όσο το δυνατόν πιο ευρεία συμμετοχή στην κατασκευή των δεδομένων, δηλαδή η διεξαγωγή ερευνών στις οποίες οι ερευνώμενοι να συμμετέχουν ισότιμα με τους ερευνητές στον σχεδιασμό και τη λήψη των αποφάσεων, την καταγραφή των κειμένων κλπ. Η εκπαιδευτική έρευνα έχει μακριά παράδοση σε αυτόν τον τομέα, κυρίως μέσω της διαδρομής της Έρευνας Δράσης, Action Research (Ebbutt, 1985)

Ένας τρίτος τρόπος προς την αξιολογική ουδετερότητα προτείνεται από τον Walsh (1999) σύμφωνα με τον οποίο οι αξίες των ερευνητών θα μπορούσαν να μη θεωρούνται δεδομένες, αλλά να μπαίνουν σε εισαγωγικά (brackets) και φωτίζονται από διαφορετικές πλευρές. Πρόκειται για μια φαινομενολογική διαδικασία.

Laud Humphreys

Prophet of
Homosexuality
and Sociology

John F. Galliher, Wayne H. Brekhuis, and David P. Keys

[About
AERA](#)[Events &
Meetings](#)[Policy &
Advocacy](#)[Education
Research](#)[Professional
Advancement](#)[Publications](#)[Membership](#)[Newsroom](#)[About AERA](#) » [AERA Rules & Policies](#) » [Professional Ethics](#)[About
AERA](#)[Who We Are](#)[What is Education
Research?](#)[Member
Constituents](#)[Key Programs](#)[Awards](#)[Fellows](#)[Organizational
Structure and
Governance](#)[AERA Rules &
Policies](#)

Professional Ethics ▶

Research Ethics

AERA Code of Ethics

The Code of Ethics of the American Educational Research Association was approved by the AERA Council in February 2011. The Code sets forth the ethical principles and standards that govern the professional work of education researchers. The Code of Ethics replaces the Ethical Standards, which were adopted in 1992 and have been only minimally modified since that time. The current Code is intended to provide guidance that informs and is helpful to education researchers in their research, teaching, service, and related professional work.

[AERA Code of Ethics](#) (PDF)[Ethical Standards of the American Educational Research Association: Cases and Commentary](#)[AERA Endorsement of the Singapore Statement on Research Integrity](#) (PDF)

Human Research Protections

The American Educational Research Association (AERA) is pleased to be able to play a leadership role as the scientific society that provides an organizational base for the [Social and Behavioral Sciences Working](#)

Β. Διαδικασία έγκρισης

Για τους σκοπούς έγκρισής έρευνας στα ΠΠΣ, οι μελέτες διακρίνονται σε αυτές που διεξάγονται από **εσωτερικούς ερευνητές** (εκπαιδευτικούς των ΠΠΣ) και αυτές που διεξάγονται από **εξωτερικούς ερευνητές** (π.χ. φοιτητές).

1) Εσωτερικοί ερευνητές

Για να εγκριθεί η διεξαγωγή μελέτης από εσωτερικό ερευνητή απαιτείται η υποβολή σύντομης ερευνητικής πρότασης στην οποία να αναφέρονται:

- Ο σκοπός της έρευνας
- Η εκτιμώμενη διάρκειά της
- Οι ερευνητικές μέθοδοι
- Εκτιμώμενα οφέλη και δυνατότητες διάδοσης των ευρημάτων

Η πρόταση κρίνεται από το Εποπτικό Επιστημονικό Συμβούλιο (ΕΠΕΣ), που συνεκτιμά την επιστημονική και παιδαγωγική αξία της έρευνας, την ερευνητική επάρκεια του υποβάλλοντος την πρόταση και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο, ώστε να αποφασίσει αν αυτή:

- **Εγκρίνεται**
- **Αναπέμπεται για περαιτέρω επεξεργασία**
- **Απορρίπτεται**

Σε περίπτωση έγκρισης της μελέτης, η εποπτεία της ανατίθεται σε ένα μέλος της σχολικής κοινότητας με ανάλογα προσόντα, το οποίο καθίσταται υπεύθυνο για την υλοποίηση της πρότασης χωρίς ουσιαστικές από την πρόταση

Κριτικές στην «επιστημονική» μέθοδο

1. Αποπλαισίωση διότι γίνεται σε συνθήκες εργαστηρίου
2. Έλλειψη σκοπού και νοήματος.
3. Ασυμφωνία των μεγάλων θεωριών με το τοπικό πλαίσιο (etic – emic)
4. Γενικές θεωρίες και προσωπικές περιπτώσεις (ideographic – nomothetic)
5. Υποτίμηση της ανακάλυψης ως διαδικασίας λόγω της ανάγκης διάψευσης υποθέσεων

Κριτικές στην «επιστημονική» μέθοδο

1. Τα δεδομένα εμπεριέχουν θεωρία. Ίδια δεδομένα ερμηνεύονται διαφορετικά
2. Τα δεδομένα εμπεριέχουν αξίες.
3. Ο ερευνητής και το προς διερεύνηση αποτελούν δυάδα

TABLE 6.1 Basic Beliefs (Metaphysics) of Alternative Inquiry Paradigms

<i>Item</i>	<i>Positivism</i>	<i>Postpositivism</i>	<i>Critical Theory et al.</i>	<i>Constructivism</i>
Ontology	naive realism— “real” reality but apprehendable	critical realism— “real” reality but only imperfectly and probabilistically apprehendable	historical realism— virtual reality shaped by social, political, cultural, economic, ethnic, and gender values; crystallized over time	relativism—local and specific constructed realities
Epistemology	dualist/objectivist; findings true	modified dualist/ objectivist; critical tradition/community; findings probably true	transactional/ subjectivist; value- mediated findings	transactional/ subjectivist; created findings
Methodology	experimental/ manipulative; verification of hypotheses; chiefly quantitative methods	modified experi- mental/manipulative; critical multiplism; falsification of hypotheses; may include qualitative methods	dialogic/dialectical	hermeneutical/dialectical

TABLE 6.2 Paradigm Positions on Selected Practical Issues

<i>Issue</i>	<i>Positivism</i>	<i>Postpositivism</i>	<i>Critical Theory et al.</i>	<i>Constructivism</i>
Inquiry aim	explanation: prediction and control		critique and transformation; restitution and emancipation	understanding; reconstruction
Nature of knowledge	verified hypotheses established as facts or laws	nonfalsified hypotheses that are probable facts or laws	structural/historical insights	individual reconstructions coalescing around consensus
Knowledge accumulation	accretion—"building clocks" adding to "edifice of knowledge"; generalizations and cause-effect linkages		historical revisionism; generalization by similarity	more informed and sophisticated reconstructions; vicarious experience
Goodness or quality criteria	conventional benchmarks of "rigor": internal and external validity, reliability, and objectivity		historical situatedness; erosion of ignorance action stimulus	trustworthiness and authenticity and misapprehensions;

action stimulus

Values	excluded—influence denied		included—formative	
Ethics	extrinsic; tilt toward deception		intrinsic; moral tilt toward revelation	intrinsic; process tilt toward revelation; special problems
Voice	“disinterested scientist” as informer of decision makers, policy makers, and change agents		“transformative intellectual” as advocate and activist	“passionate participant” as facilitator of multi-voice reconstruction
Training	technical and quantitative; substantive theories	technical; quantitative and qualitative; substantive theories	resocialization; qualitative and quantitative; history; values of altruism and empowerment	
Accommodation	commensurable		incommensurable	
Hegemony	in control of publication, funding, promotion, and tenure		seeking recognition and input	